

ŻYCIE WANGELIA

IV NIEDZ. WIELKANOCNA, *A* J 10,1-10 * 07.05.2017

Jezus powiedział: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdiera się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odźwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, owce zaś postępują za nim, ponieważ głos jego znają. Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych». Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił. Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie, i miały je w obfitości».

Pasterz, o którym mówi dziś Ewangelia, to zarazem ten dbający o dobro i przemawiający do owiec w sposób zrozumiały, ale także ten, który nieustannie towarzyszy im w drodze. Wrażliwa na ten głos trzoda potrafi Go rozpoznać. To jest Jezus, który prowadzi ludzi wierzących i wsłuchanych w Jego słowa, który reaguje nakażą ich prośbę i brak, aby ostatecznie przeprowadzić ich przez bramę zbawienia: „Ja jestem bramą”. Jezus mówi o sobie, że przyszedł zatroszczyć się o na, byśmy mieli życie w obfitości. Czy jednak te słowa mają przełożenie na rzeczywistość? Każda przecież Eucharystia jest źródłem, do którego możemy przyjść i zaczerpnąć, by zdobyć siły na dalszą drogę życia. Czy korzystam z obfitości darów zawartych w tym źródle?

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Gdzie w chwilach trudnych szukam pomocy? Czy u Chrystusa także?

Do wykonania: W chwilach różnych zawirowań będę pamiętał o Chrystusie, który jest drogą, prawdą i życiem.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

08.05 (poniedziałek) Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika

Pierwszym źródłem żywotu św. Stanisława są roczniki oraz Katalog biskupów krakowskich. Wg nich urodził się w Szczepanowie ok. 1030 r. Studia odbył zapewne w domu rodzinnym, potem w Tyńcu i za granicą (Leodium lub Paryż). Święcenia otrzymał ok. roku 1060. Po śmierci Lamberta (1070) Stanisław został jego następcą. Konsekracja odbyła się dopiero w 1072 r.. Dał się poznać jako gorliwy i bezkompromisowy pasterz. Zginął 11 kwietnia 1079 r. z rąk króla Bolesława i jego najemników na Skalce, w czasie Mszy świętej. Ciało męczennika pochowano w kościele św. Michała na Skalce. W 1088 r. przeniesiono relikwie do katedry krakowskiej. Kanonizowano go 8 września 1253 r. W Polsce ogłoszenie kanonizacji odbyło się 8 maja 1254 r. - stąd liturgiczny obchód ku czci Stanisława przypada 8 maja. Św. Stanisław jest głównym patronem Polski, a także

archidiecezji gdańskiej, gnieźnieńskiej, krakowskiej, poznańskiej i warszawskiej oraz diecezji: lubelskiej, płockiej, sandomierskiej i tarnowskiej. Św. Jan Paweł II nazwał go "patronem chrześcijańskiego ładu moralnego". Kult Świętego odegrał w XIII i XIV wieku ważną rolę historyczną jako czynnik kształtowania się myśli o zjednoczeniu Polski.

12.05 (piątek) Najświętszej Maryi Panny Łaskawej.

Kult Matki Bożej Łaskawej rozpoczął się we Włoszech na początku XV w. W 1410 r. w Faenzy w północnych Włoszech przeor klasztoru dominikanów szerzył ten kult, aby ratować ludność miasta od zarazy. W mieście tym Joannie a Costumis ukazała się Matka Boża w złotej sukni i błękitnym płaszczu, która w uniesionych dłoniach trzymała złamane strzały gniewu Bożego. Matka Boża żądała powszechnego postu i trzydniowych procesji pokutnych, które biskup Sylwester de Casa zarządził w Faenzy. Niedługo po tym zaraza ustała. Pierwszy włoski wizerunek Madonny Łaskawej (w oryginalnym języku włoskim - Madonna delle Grazie) został wykonany techniką freskową ok. 1410 r. w gotyckiej świątyni dominikanów w Faenzy według wizji Joanny a Costumis. Od tamtego czasu Faenza stała się głównym ośrodkiem kultu Matki Bożej Łaskawej. Pijarzy przenieśli ten kult do Polski. Pierwszy rektor warszawskiego konwentu pijarów, o. Hiacynt Orselli SP (urodzony w okolicach Faenzy) chciał pobudzić w Polsce cześć dla Dziewicy Łaskawej by zyskać jej opiekę nad Warszawą. Zamówił on duży obraz NMP Łaskawej, który był inspirowany pierwszym wizerunkiem - freskiem Madonny Łaskawej z 1410 r. i odwzorowywał jego główne motywy. W dniu 24 marca 1651 r. w obecności nuncjusza papieskiego arcybiskupa Jana de Torres obraz został uroczystie wprowadzony do drewnianego kościoła pw. Świętych Prima i Felicjana przy ul. Długiej (gdzie obecnie stoi katedra polowa) i ukazany ludowi Warszawy. Nuncjusz w obecności pary królewskiej odczytał bullę papieża Innocentego X ustanawiającą święto Mater Gratiarum Varsaviensis na drugą niedzielę maja.

13.05 (sobota) Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej wiąże się z objawieniami Matki Bożej w Fatimie w Portugalii, które miały miejsce od 13 maja do 13 października 1917r. Matka Boża ukazała się tam trójce pastuszków: sześciolatniej Hiacyncie, jej o dwa lata starszemu bratu Franciszkowi oraz ich ciotecznej siostrze, dziewięcioletniej Łucji. Jednak zanim Maryja objawiła się dzieciom, w 1916r. trzykrotnie ukazał się im anioł, aby przygotować je na to cudowne spotkanie. Podczas pierwszego objawienia anioł rzekł im: „Nie bójcie się, jestem Aniołem Pokoju”, podczas drugiego wezwał dzieci do składania ofiar ze swych codziennych cierpień i trudności, a w trakcie trzeciego uczył je modlitwy uwielbienia Jezusa w Najświętszym Sakramencie oraz udzielił im Komunii Świętej. Matka Boża po raz pierwszy ukazała się dzieciom 13 maja 1917r. Cudowna Pani powiedziała dzieciom: „Nie bójcie się, nic złego wam nie zrobię. Jestem z Nieba. Chcę was prosić, abyście tu przychodziły co miesiąc o tej samej porze. W październiku powiem wam, kim jestem i czego od was pragnę. Odmawiajcie codziennie różaniec, aby wyprosić pokój dla świata”. Od tej pory objawienia odbywały się regularnie co miesiąc. Matka Boża Fatimska cieszy się wielką czcią ze strony papieży. Papież Pius XII w 1942r., w 25 rocznicę jej cudownych objawień poświęcił świat Jej Niepokalanemu Sercu. Czwierć wieku później (1967r.) do Fatimy przybył papież Paweł VI. Święty Jan Paweł II uważał, że to właśnie Matka Boża Fatimska uratowała mu życie po zamachu na placu św. Piotra w Rzymie (13 maja 1981r.) i polecił, aby w koronie jej figury umieścić kulę, którą został postrzelony. Do portugalskiego sanktuarium pielgrzymował aż trzykrotnie (w 1982, 1991 i 2000r.). Podczas wizyty w 2000r. w Fatimie dokonał beatyfikacji dwójki świadków objawień: Hiacynty i Franciszka. W 2010r. sanktuarium Matki Bożej odwiedził papież Benedykt XVI. Na uroczystości związane z setną rocznicą objawień Maryi do Fatimy przybędzie papież Franciszek.